

Geopolitikere spinner den arktiske jernbane som antirussisk

26. marts, 2018 – Nord-Syd-dimensionen af jernbanen fra det Arktiske Hav (Ishavet), Helsinki-Tallinn-tunnellen og Rail Baltica i områderne, der støder op til Rusland, har sendt nogle geopolitikere ud i et spin, hvor de foretrækker at se dette som en måde at isolere Rusland på og, i stedet for at gå igennem Rusland for at komme til Kina, da at gå uden om, både mod nord og syd. En artikel, »Poland And Sweden Are Building a `Baltic Ring'«, (Polen og Sverige bygger en 'Baltisk Ring'), skrevet af den Moskva-baserede, amerikanske geopolitiker Andrew Korybko den 23. marts, nævner endda Polens og Sveriges historie som 16. og 17. hundredetallets europæiske magter, for en genopståen som en antirussisk, nordisk blok.

Det er helt hen i vejret, eftersom den Nordlige Sejlroute hovedsageligt er et russisk projekt, i samarbejde med andre nationer. Desuden løber den Nye Silkevej til det Baltiske Hav (Østersøen) for det meste igennem Rusland fra Kina. Godstog ankommer regelmæssigt til den østlige, finske jernbaneby Kouvola, til den lettiske hovedstad Riga, og fra Chongqing, Kina, ankommer Soltoget til den litauiske havn Klaipeda. Når Belkomur-genvejen fra den Transsibiriske Jernbane snart bliver forlænget til Arkhangelsk, vil det også skabe en korridor til centrum af Finland.

Men hovedårsagen til, at Rusland ikke kan udelukkes af området omkring det Baltiske Hav, er, at det ikke vil være muligt at isolere den økonomiske virkning af områdets store by – Skt. Petersborg, Rusland, med et indbyggertal på 5,3 mio. Når tunnellen forbinder Helsinki og Tallinn, vil de to hovedstæder, sammen med Skt. Petersborg, danne det største

byområde i Nordeuropa omkring den Finske Bugt.

Den enorme infrastrukturudvikling i området omkring det Baltiske Hav vil styrke det Nye Paradigme snarere end en eller anden forældet geopolitik.

Foto: Engang i fremtiden vil en ekspresrejse fra Helsinki, Finland, til Tallinn, Estland, blot tage 30 min. via en tunnel under havet. Billede fra forundersøgelserne til byggeriet.

Namibias præsident styrker relationerne med Kina; forsvarer Kina som Afrikas bedste ven

31. marts, 2018 – Præsidenterne for Kina og Namibia, hhv. Xi Jinping og Hage Geingob, har aftalt at etablere et omfattende, strategisk partnerskab for samarbejde mellem deres lande og har underskrevet seks bilaterale samarbejdsaftaler, på deres møde i Beijing den 29. marts. Præsident Geingob havde påbegyndt sit syv dage lange besøg dagen før.

Ved underskriftsceremonien talte begge præsidenter om, hvordan Kina har været en »ven af Namibia i alskens vejr«, med henvisning til Kinas støtte til Namibias uafhængighed, og nu til landets udvikling. Xi sagde, »Kina byder Namibia velkommen til at deltage i Bælte & Vej Initiativet og håber på at styrke samarbejdet om denne politik og samvirket af udviklingsplaner«, rapporterede Xi. Xi talte også om sin overbevisning om, at Kina og Afrika vil slå sig sammen om at bygge et tættere fællesskab for en fælles fremtid og

indsprøjte nye impulser for bånd mellem Kina og Afrika.

På sin side gav Geingob udtryk for Namibias interesse i at samarbejde med Kina om infrastruktur, bæredygtig udvikling, menneskelige resurser, teknologi, fattigdomsreduktion, mellemmenneskelige udvekslinger og store samarbejdsprojekter. Han benyttede også lejligheden til at komme med et udtrykkeligt forsvar for Kinas indsats for udvikling i Afrika. *Xinhua* rapporterede, at den namibiske præsident kaldte Kina for Afrikas bedste ven. Det har aldrig koloniseret Afrika og har altid behandlet små og mellemstore afrikanske lande på lige fod, sagde Geingob, og det afrikanske folk modsætter sig grundløse anklager mod Kina.

»Kina støttede os, da vi havde det vanskeligt, og efter uafhængigheden fortsatte vi vort samarbejde på et andet niveau«, sagde han til CGTN. »Nu rykker vi yderligere opad. Nu er tiden inde til anden fase af kampen for os, hvor folk nu har fred og stabilitet, men de er ivrige efter at høste fordelene ved denne frihed. De ønsker fremgang. De ønsker boliger, infrastruktur, skoler, klinikker osv., og de er opsatte på det. De har travlt. Så Kina, som vennen i al slags vejr, der var der, da vi begyndte at kæmpe, og nu, hvor vi er i anden fase, som handler om vores økonomiske emanciperings, må de, der er med os, komme og tilslutte sig os ... Denne gang taler vi om at skabe en win-win-situation.«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (øverst, højre) med Namibias præsident Hage. G. Geingob (øverst venstre) deltager i en underskriftsceremoni i Folkets Store Hal den 29. marts, 2018 i Beijing. Efter invitation fra Xi Jinping vil Hage Geingob fra Republikken Namibia være på statsbesøg i Kina fra 28. marts til 3. april.

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium er stadig den civiliserede verdens fjende nr. 1

Jason Ross: Ingen forstår briterne bedre end Lyndon LaRouche. Alt imens Storbritannien ikke længere hersker over havene eller verden med skibe, fly og imperiehære, så inficerer deres måde at tænke på kulturer i hele verden og former den måde, hvorpå folk analyserer og opfatter virkeligheden. Storbritannien udøver også magtfuld kontrol over verdens finanssystem gennem City of London og deres indflydelse over Wall Street. De har haft utrolig succes med at bondefange vore eliter til at være overbevist om, at amerikansk råstyrke med britisk hjerne bør kontrollere verden.

Men, hvor mange flere amerikanske liv skal ofres, og hvor mange flere ofre for unødvendige, geopolitiske krige skal dø og lide i hele verden på vegne af britiske, geopolitiske strategier, før vi udrydder dette barbariske system?

Lad os lytte til LaRouche:

Download (PDF, Unknown)

Det Nye Paradigme: Et nyt koncept for udenrigspolitik LaRouchePAC Internationale Webcast, 30. marts, 2018

Vært Matthew Ogden: God eftermiddag. Det er den 30. marts, 2018; Langfredag.

Hvis man ser på begivenhederne i verden i løbet af de seneste to uger, kunne man sige, at, på den ene hånd, er vi meget tæt på krig; at truslen om krig er alvorligt forøget. Men på den anden side kan man også sige, at muligheden for en reel, permanent, holdbar fred er meget tæt på. I realiteten er begge disse udsagn sande. Jeg mener, at denne kendsgerning viser os sandheden omkring, hvor, vi står i historiens forløb. Vi er usikkert anbragt på en knivspids og balancerer mellem to, modsatrettede paradigmer, som ikke kan sameksistere. Der er paradigmet for geopolitik og krig, og som desperat forsøger atter at gøre sig gældende på den transatlantiske scene netop nu; men så har vi også det modsatte paradigme for win-win-samarbejde og fred gennem økonomisk udvikling. Det er det Nye Paradigme, der vokser frem og fejer hen over planeten. Det er præcis dette Nye Paradigmes succes, der har sat den geopolitiske gruppering her i det transatlantiske område i alarmtilstand. Det viser os også, at det er absolut nødvendigt, at folk af god vilje, inkl. LaRouche-bevægelsen her i USA og internationalt, intervenserer for fred, og for det Nye Paradigme.

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

On the one hand, you have this incredible provocation from

Mad Theresa May, or as she's being called "Theresa Mayhem"; a very appropriate nickname. She's trying to rally an international war coalition. She's going from a very weak government that was on the verge of collapse three weeks ago, to now; she's probably casting herself in the image of Margaret Thatcher, or even her image of Winston Churchill. However, while an unprecedented number of countries have fallen into lockstep behind the UK in expelling these Russian agents, the more interesting thing is how many countries did not do so. Including nearly a dozen European countries, which include Austria, which sees itself as a bridge between Europe and Russia; Belgium, the seat of the EU government interesting; Bulgaria; Cypress; Greece; Luxembourg; Malta; Portugal; Slovakia; Slovenia. Then on top of that, you have Japan – a major US-UK ally; but also under the recent years under Abe's government, an ever-increasingly close relationship with Russia. Then, even New Zealand, which is the most fascinating of them all. New Zealand is a member of the so-called Five Eyes, which is the intelligence sharing group comprised of the United States, the UK, Canada, Australia, and New Zealand. There was an article in the {Guardian} saying this was a huge surprise that New Zealand, which they characterize as Lilliputian, would go against the diktat that came from Theresa May in London. So, you can see that this is a very precarious and dangerous situation, and that continues to play out. But on the other hand, take a look at the extremely promising developments

towards

actual peace and towards averting nuclear war which are now occurring on the Korean peninsula. While the geo-politicians would have you believe that second only to Russia, China is the

biggest global threat that we have to face right now; or perhaps

even more so. The reality is that China has played a key role in bringing Kim Jong-un to the negotiating table. This is closer

to a real peaceful settlement of this crisis than we've seen in

many years. The crucial factor in this has been the close personal relationship that was forged between President Xi Jinping of China and President Donald Trump here in the United States. So, in an absolutely surprising development which caught

the entire intelligence community here in the United States – for one – by surprise, Chairman Kim Jong-un made a personal trip

to China; travelling by special train to Beijing on March 25th.

He stayed in the official government guest house, and had a series of meetings stretching over the course of three and a half

days from March 25th to March 28th, meeting with Chinese President Xi Jinping in Beijing's Great Hall of the People. They

engaged in very serious talks. According to reports, this is the

first time in his seven years as President of North Korea that Kim travelled outside of the country. Now, what President Xi Jinping said, as was reported in Chinese media about this meeting

during the summit that he had with Kim Jong-un, he said, "The basics of the traditional friendship between China and North Korea were founded and nurtured by the elder generations of

leaders of both countries. This is our invaluable heritage.” Then, Kim Jong-un, who is slated to meet face-to-face with President Trump of the United States within the coming weeks in the next month or so, said that he is ready to conduct this high-level dialogue with the United States. He said, “The issue of denuclearization of the Korean peninsula can be resolved, if South Korea and the United States respond to our efforts with goodwill. It will create an atmosphere of peace and stability, while taking progressive and synchronous measures for the realization of peace. It is our consistent stand to be committed to denuclearization on the peninsula, in accordance of the will of late President Kim Il-Sung and late General Secretary Kim Jong-Il.

According to reports, Kim also told Xi Jinping that North Korea is ready to make some pretty reforms to its domestic economic policy. He’s ready to further open up to a market economy, along the lines of what China has done over the past couple of decades, going back to Deng Xiao-ping; what is called “socialism with Chinese characteristics”. Also, the reports are that China, coming out of this meeting, agreed to invest in and expand North Korea’s two major ocean ports; one on the west coast of North Korea in Nan Pao, and one on the east coast in Wonsan.

What President Trump had to say following this summit between Kim Jong-un and President Xi Jinping, he posted on twitter. He said, “Received a message last night from Xi Jinping

of China that his meeting with Kim Jong-un went very well and that Kim looks forward to his meeting with me. In the meantime

and unfortunately, maximum sanctions and pressure must be maintained at all costs." But I think this shows you very clearly that this is a joint project between President Trump and

President Xi Jinping personally. This is an example of the kinds

of benefits that the world can gain if major nations such as the

United States and China work together towards these common ends.

Now, let me play you a clip from Helga Zepp-LaRouche's international webcast from yesterday, where she addressed the very positive outcome that is developing there on the Korean peninsula.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: Oh, I think this is the absolute overwhelming event, happening this past week.

Because

the Western mainstream media are again so ridiculous. They were

saying, "oh, these two dictators meeting..." and so forth, but this is very, very good, because obviously, both Xi Jinping and

Kim Jong-un recalled the long friendship between the two countries, North Korea and China, and Kim Jong-un, in particular,

promised to carry on policy in the tradition of his father and other relatives in the past. He basically promised that he wants

to work towards the denuclearization of the Korean Peninsula, provided that this offer is being met in an atmosphere of peace

and constructive attitude. Obviously, North Korea will need security guarantees; without that, he probably will not give up the nuclear weapons. But the fact that he first went to China, and then is going to meet with President Moon Jae-in from South Korea, at the end of April, and then, in all likelihood, with President Trump in May, that means that one of the most dangerous possible points for a World War III scenario could be peacefully resolved.

And, you know, the fact that, as contacts were telling us in South Korea, this whole thing had an economic dimension to it. China – according to these sources – is going to build ports in North Korea on the east coast and the west coast, and also obviously, the whole question of the extension of the Belt and Road Initiative, involving South Korea, North Korea, Russia, and China, – that is the framework within which one can get a really stable development.

So Trump immediately made a tweet, where he said he got a phone call from President Xi Jinping, who told him that the meeting went very well, and that he is extremely optimistic, looking forward; that unfortunately the sanctions [against North Korea] have to be maintained until the problem is resolved, but that he is absolutely looking forward towards this coming summit.

So I think this is {really} good, and it shows you that if you have back-channels and in this case, you had everybody involved, – Trump, Xi Jinping, Putin, but also Abe from Japan – so this really shows that if you have this kind of diplomacy

and

negotiation, there is no problem on this planet which cannot be solved by people who have a good will. And I think everybody should be very happy about this development.

OGDEN: So, exactly as I said, that is a testament that there are major crises on the planet which cannot be resolved unilaterally, but if we have this kind of great powers relationship, these kinds of crises can be confronted, and can be

resolved. Crises that have hung over our heads for decades. This relationship between China and the United States through this close personal relationship between Xi Jinping and President

Trump is already paying dividends, as you can see in the case of

this Korean peninsula here, and the possibility of not just positive effects abroad, but very positive effects here at home

is also very real if we continue to cultivate this special great

powers relationship between China and the United States.

Now, despite all the talk of trade war, etc., there are very interesting openings for joint Chinese-US investments and cooperation in development projects right here in the United States. This, of course, is right along the lines of exactly what LaRouche PAC has been campaigning for in terms of the United

States joining this New Paradigm, joining the New Silk Road, and

also exactly what Lyndon LaRouche has addressed in his Four Economic Laws for drastically upgrading the productive powers of

the US labor force and lifting the United States to a much higher

platform of high-technology development. This can be done with

this kind of US-Chinese relationship. So, some of the very

interesting US to China, China to US relationships, some news on that front over just the last few days. Some US Republican Senators – Senator Danes from Montana, Senator Grassley from Iowa, Senator Johnson from Wisconsin, Purdue from Georgia, and Senator Sass from Nebraska – all were in Beijing just a few days ago this week on March 27th, where they had a meeting with Premier Li Keqiang. The Senators called the United States-China relationship “one of the most important bilateral relationships in the world.” So, this is very interesting, especially coming from Republicans in the US Senate who have been taking a very anti-China line up to this point. Of course we see contrary voices, such as Marco Rubio, who is accusing every Chinese student in the United States of being a secret Chinese spy. But this trip is interesting, and it comes from Senators who are mainly from the so-called Farm Belt. I think the involvement of Senator Grassley is interesting, because of Terry Branstad’s roots in Iowa. Terry Branstad, former Governor of Iowa; now the ambassador to China. Also, we had news of the mayor of Miami-Dade County in Florida, Mayor Carlos Jimenez, who just returned from a visit to China, where he led a delegation of 50 elected officials and business leaders from Florida. He met with the mayor of Shanghai, who stated to Mayor Jimenez, “The bilateral relationship between China and the United States is the most important. It will affect the well-being of the people from both countries and the world’s peace and prosperity as well.” So, interestingly, exactly the same wordings that came out of that

communiqué from the five US Senators, that the China-US bilateral relationship is one of the most important bilateral relationships in the world. The mayor of Shanghai also made the

point very correctly that this is a win-win; the well-being of the people of both countries – the United States and China – can benefit out of this kind of bilateral relationship; but also,

the world's peace and prosperity as well. So, this is exactly along the lines that Helga Zepp-LaRouche has been making and has

continued to make this week, as we will see.

Also – this is very interesting – the Governor of Alaska, Governor Bill Walker, has announced that he will lead a trade delegation to China in May; which interestingly, he first proposed during his January 2018 State of the State address. This is has been subsequently worked out, so this is another state along the lines of what Governor Jim Justice in West Virginia has been discussing. Jim Justice, in his State of the

State, obviously discussed the importance of these \$80 billion Chinese investments into the state of West Virginia. Now, you have Governor Bill Walker from Alaska. This does come in the wake of Governor Walker personally hosting President Xi Jinping

last April in Anchorage when President Xi was flying back from Florida, where he had his meeting with President Trump at Mar-a-Lago on his way back to China; where he took a brief opportunity to visit Governor Walker in Anchorage, Alaska. Then

on November 8, 2017, Governor Walker was the only governor to accompany President Trump on his delegation for the so-called “state visit plus” to Beijing, where one of the deals that was signed out of the \$300 billion of deals and memoranda of understanding, one of the deals that was signed was a \$43 billion

China investment and purchase deal for an 800-mile Alaska gas

pipeline. Also, there were important commitments made for liquefied natural gas sales. But this pipeline project which is now being very much emphasized by Governor Walker, is being characterized by the CEO of the Alaska Gas Line Development Corporation – one of the parties in this memorandum of understanding – is being characterized as having the potential of “turbo-charging” the Alaskan economy.

So, these are states that have been on the margins and are some of the poorer states. West Virginia for sure, Alaska very isolated, who are now developing these relationships with China and are becoming gateways for the Silk Road spirit to enter into the United States. This is exactly what we’ve been discussing in terms of the crucial importance of the role that China can play; these mutual investments and joint projects that China is willing to assist in building here in the United States. And just the idea of the United States joining this wave of mega-projects which is sweeping the globe and upgrading our infrastructure from the point that it’s now reached, which is a very sorry state of disrepair and deterioration that has come from decades and decades of disinvestment.

President Trump was in Ohio just yesterday, where he was speaking to a room full of union members and building trades workers. The point of his trip was to address his so-called infrastructure plan. We know that there are many deficits when it comes to the actual content of what Trump has proposed, but Trump in this speech made it clear that he is still very clear in

terms of what the urgency of the problem here in the United States is when it comes to infrastructure. And also the image of the United States as a nation of builders, and reclaiming the legacy that we had over centuries that we were the premier building nation in the world. Our infrastructure was second to none, and other nations were coming to the United States to try to emulate what we had accomplished. So, I'd like to just play a couple of excerpts from President Trump's address in Ohio yesterday, and you'll see that this infrastructure debate is still very much on the front burner. It desperately needs the kind of input that the LaRouche movement is uniquely positioned to make.

PRESIDENT TRUMP

: We will breathe new life into your very run-down highways, railways, and waterways. We'll transform our roads and bridges from a source of endless frustration into a source of absolutely incredible pride. And we're going to do it all under budget and ahead of schedule. You ever hear those words in the public world? Under budget and ahead of schedule.

We have other things. Nearly 40% of our bridges were built before – think of this – before the first Moon landing. You go to some countries, they're building bridges all over the place; all over you have bridges going up. One particular country, I won't use it because they're friendly to me, they weren't

friendly to us as a nation, but now they're friendly; they're building 29 bridges. We don't build bridges like that very much anymore. A little bit, every once in a while. But our roads are clogged, we have average drivers spend 42 hours every year stuck in traffic, costing us at least \$160 billion annually. Our mass transit systems are a mess; they're dilapidated and they're decayed. Nationwide, we average 300 power outages per year; compared to just five per year in the 1980s. A total mess. In recent years, Americans have watched as Washington spent trillions and trillions of dollars building up foreign countries while allowing our own country's infrastructure to fall into a state of total disrepair. We spent – and I was against it from the beginning – they try and say “Well, maybe not â!” I was against it from the beginning. And by the way, we're knocking the hell out of ISIS; we'll be coming out of Syria like very soon. Let the other people take care of it now. Very soon, very soon we're coming out. We're going to have 100% of the Caliphate as they call it, sometimes referred to as land; we're taking it all back, quickly, quickly. But we're going to be coming out of there real soon; we're going to get back to our country where we belong, where we want to be. But think of it. We spent, as of three months ago, \$7 trillion – not billion, not million – \$7 trillion with a “t”; nobody every heard of the word trillion until ten years ago. We spent \$7 trillion in the Middle East. We build a school, they

blow it up; we build it again, they blow it up. We build it again, it hasn't been blown up yet, but it will be. But if we want a school in Ohio to fix the windows, you can't get the money. If you want a school in Pennsylvania or Iowa to get Federal money, you can't get the money. We spent \$7 trillion in the Middle East. And you know what we have for it? Nothing. Stupid! Stupid! But we spent \$7 trillion, but we barely have money for the infrastructure. For most of our history, American infrastructure was the envy of the world – true. Go back 30, 40, 50 years. They would look at us like – now, we are like in many places a Third World country. It's an embarrassment! And we're the ones that had the imagination and the drive to get it done, but we've got that again. Other nations marveled as we connected our shores with transcontinental railroads and brought power to our cities that lit up the sky like no other place on Earth, and build mile after mile of interstate highways to carry American products all across the country and around the globe. Nobody did it like us! We dug out the Panama Canal; think of that! Thousands of lives were lost to the mosquito, to the mosquito – malaria. We dug out the Panama Canal. We transformed our skylines with towering works of concrete and steel, and laid the foundation for the modern economy. To rebuild this nation, we must reclaim that proud heritage – have to reclaim it. And we're on our way. We must recapture the excitement of creation, the spirit of innovation, and the spark of invention. We're starting! You saw the rocket the other day, you see what's going on with cars.

You

see what's going on with so much. NASA, space agency, all of sudden it's back, you notice? It was dormant for many, many years. Now it's back, and they're doing a great job. America is

a nation like you, of builders. It's a nation of pioneers, a nation that accepts no limits, no hardship, and never ever gives

up. We don't give up! We don't give up. Anything we can dream,

you can build. You will create the new highways, the new dams and skyscrapers that will become lasting monuments to American strength and continued greatness. You will forge new American steel into the spine of our country. You will cement the foundation of a glorious American future, and you will do it all

with those beautiful American hands. Powerful hands, powerful heart, and powerful American pride, right? Powerful American pride.

But you're the ones who are truly making America great again. We're going to work together. We're going to work with

the state of Ohio, we're going to work with everybody. And we're

going to bring our country to a level of success and prominence

and pride like it has never ever seen before. Thank you, and God

bless America. Thank you. Thank you very much.

OGDEN: So you can see, the commitment truly is there. This is obviously what got President Trump elected in the first place.

He's back in Ohio, back in the industrial heartland. That commitment to the reindustrialization of the United States, the

reclaiming of the legacy of the great manufacturing power and returning to that image of the United States as the envy of

the world in terms of builders. He cited the transcontinental railroad connecting the sea to the sea, ocean to ocean, stretching across the United States. The Moon landing, so many other things that the United States accomplished. Now, in his words, there are parts of the United States that literally have come to resemble a Third World country. So, the commitment is there.

The program is exactly what LaRouche PAC has issued. This is the Four Laws economic program, and that's why it's so indispensable that this pamphlet is circulated across the country, and that this is studied by people in the United States everywhere. This should be the material which is being used by these trade delegations that are travelling to China. Alaska, Miami-Dade County, West Virginia; all of these states, all of these local government officials, all of these governors, all of these Senators and Congressmen. If they really want to figure out what is the policy that the United States should be discussing, this is the source material. This is what they should be studying. You are the ones who play the critical role in getting it into their hands and communicating the ideas that are contained in this pamphlet.

The way that this is going to happen, and this is exactly what Lyndon and Helga LaRouche have been addressing from the standpoint of the New Silk Road becoming the World Land-Bridge and the United States becoming part of this New Paradigm of development and mega-projects. One very interesting development, which is really just a continuation of what has been discussed by

numerous officials coming out of China, and really was originated by Helga Zepp-LaRouche and the LaRouche movement when she went to the Belt and Road Initiative forum last Spring, along the lines of China actually converting their US Treasury bonds that they hold into equity in a national infrastructure bank here in the United States and putting that money in terms of credit into allowing the United States to capitalize such an infrastructure fund; and to build these great projects that you heard President Trump discussing.

So, let me just say, this week, as publicized by CGTN, which is the China Daily global television network, an organization called the Center for China and Globalization has reiterated the idea that the only pathway towards stability in terms of US-China trade relations, and evening out this so-called trade deficit, the only pathway should be based on joint economic initiatives and joint investments. Instead of tit-for-tat tariff retaliation this way and that way, the Center for China and Globalization – according to CGTN – said that China should continue ten measures that it should take to foster US-China trade ties. They recommend, in addition to adjustments that should be made in areas such as lifting excessive limits on high technology exports to China, and various other aspects. The two most important steps that they propose here are the following: 1. “Consider the establishment of an investment fund to help the United States upgrade its infrastructure, capitalizing on China’s advanced

technology and expertise in the field.” 2. “Enlist the participation of American companies in Belt and Road projects as third party partners.” So again, the establishment of an investment fund where China can invest in the upgrading of US infrastructure, and also contribute its significant expertise that it has developed in terms of the projects that China has built over the last 10-15 years. Then, two, enlist American companies in Belt and Road projects as third party partners. So, in other words, the United States and US companies actually join China as third party partners in some of these development projects in other countries. Why could the United States not be participating as joint investors and joint partners in some of these fantastic rail projects that China has been building in Africa, for example? Or some of the water projects, or some of the power projects? And this kind of win-win relationship between the United States and China could then benefit both China and the United States, but also benefit the world. So, in this way, China can continue to adhere to their professed goal of long-term stable economic and trade relations between the two nations, but also third party partners can also benefit.

So, that’s what was proposed by this organization – the Center for China and Globalization. And emphatically, this is not a new idea. In fact, this idea comes directly from what the LaRouche movement has been discussing in terms of America’s future on the New Silk Road. So, this is a very significant opportunity, and despite the fact that everything you’re hearing right now is trade war, tariffs, tit-for-tat, and so forth, President Trump even in that speech in Ohio that you just heard,

praised what China has been able to accomplish in terms of these marvels of infrastructure. Bridge building, so forth and so on, over the recent years. It's exactly that spirit, the spirit of the New Silk Road that the United States must emulate right now.

We see some very interesting potentials around that sort of development. Again, as I said, these are the dividends of the close personal relationship that President Trump and President Xi

Jinping have forged. And it's our job to continue to develop things along that path.

So, let me conclude here by playing another clip from Helga Zepp-LaRouche's webcast from yesterday, where she addresses this

proposal for the United States joining the Belt and Road Initiative as a third party partner in development projects abroad, and also this idea of Chinese investment through an infrastructure bank or similar investment fund in infrastructure

projects here in the United States. So, here's this clip from Helga Zepp-LaRouche.

ZEPP-LAROUCHE

: Well, there is actually a very interesting response from China, where the Prime Minister Li Keqiang made a proposal: He said, rather than reducing the trade deficit by imposing tariffs, which would end up in a trade war, and nobody would be the winner in the end, he said, the other way to resolve the trade deficit would be to increase the volume of

trade, and that way you could have also joint ventures between the United States and China and third countries. And that is obviously the approach which we have been proposing for a very long time.

There was also an extremely productive approach being discussed on CGTN, the China Global Television Network, where they said that the United States and China should start a dialogue about infrastructure, and that Chinese investors could

invest in the development of infrastructure in the United States,

through a fund. Now, this is a proposal which we have been pushing from way back, saying that China has these very large US

Treasury reserves, which if they just sit there, don't do anything good. But if they would be invested in the infrastructure inside the United States, through an infrastructure bank or some other mechanism, it could help to solve the financing problem which President Trump clearly has; given the fact that presently what is available in terms of funding, is very far from the \$1 trillion he had mentioned during

the election campaign. And the American Society of Civil Engineers had said what is needed is not \$1 trillion but actually

\$4.5 trillion; and some experts have even said, in order to get

modern infrastructure in the United States, you need \$8 trillion

in investment.

So, I think there is a situation where you could get rid of the trade imbalance by really using the Chinese expertise in high-speed train systems and other infrastructure. And what we have shaping up from the Schiller Institute was this idea to do

exactly in the United States what China has been doing and will

complete by 2025, or even 2020, to connect all its major cities through fast train systems. Now, obviously the infrastructure in the United States is in terrible shape and needs urgent repair, most of it is almost 100 years old or even older. So this would be an approach to really resolve this on a higher level. I think many people should discuss this, and there are already many forces in the United States who have opened channels with their Chinese counterparts. The governor of West Virginia, the mayor of Houston, Texas, the governor of Alaska. Naturally people in Iowa are very tuned in, because the former Iowa Gov. Terry Branstad is U.S. Ambassador in Beijing. So there are actually other alternatives than going into a trade war, which nobody would really benefit from.

[T]he world has reached a point where we {have} to overcome geopolitics. Because if, at this point, the United States, or the West in general, would go into the Thucydides Trap, take the rise of China as a reason to go into war and confrontation, this could very easily be the end of all of humanity, so we have to find a different way. And China has said many times, they do not want to surpass the United States and replace with a unipolar world order, but they want to be in a new alliance of sovereign countries, and have the idea of the one humanity first.

And I think this is a new concept of foreign policy, and people should study it and relate to it, rather than going for the rather uninformed opinions of such people as Marco Rubio, who is on a rampage against anything Chinese. But it really is not going to work, because the rest of the world is very happy

with

what China is doing, and I think it would be for the absolute benefit of humanity if the United States and China could find a

way to cooperate in their mutual interest.

OGDEN: So there, as Helga Zepp-LaRouche said, it would be of the absolute benefit of the people of the United States and of

China and the benefit of all humanity, if these two countries can

find a pathway towards cooperation in their mutual interest.

In

fact, that's the reality with all countries. This is the point

of the idea of a great powers relationship. Russia, China, India, the United States; and that really is the foundation of exactly what this idea of a new win-win paradigm of relations between nations is. There are problems to be overcome; there are

disagreements that will invariably occur; there are conflicts that different nations must resolve. But all of these can be resolved by elevating the dialogue to a higher level, and to look

at what the common challenges are and what are the avenues of the

common benefit that all nations can work together towards this idea of a common destiny for mankind.

So, we're out of time right now. As I said in the beginning, if you looked at it in one way, you would say the possibility of war is very near at hand. But if you look at it

in another way, you say the possibility of a New Paradigm of peace and mutual development is also very close at hand, and is

right there for the taking. It is all that much more necessary

that those of us who have this perspective and understand that

the big picture – events on the ground are being dictated and are being driven by this fight; by this struggle between two mutually opposing paradigms. The geopolitical paradigm, that has brought us to the threshold of this kind of war situation; but also, this New Paradigm of economic development and mega-projects. And the offer, that we will assist you, not expecting something in return, not trying to impose our will on you; but just from the standpoint that this kind of cooperation is in our mutual benefit. It's up to us and it's up to the elected leadership here in the United States on all levels, to gain that perspective and to look for those avenues of mutually beneficial cooperation and win-win relationships that can build the bridge from now into this future in which the New Paradigm is dominant.

So, as I said, we have the material which you need, which is in the contents of this Four Laws pamphlet. This is "Lyndon LaRouche's Four Laws; The Physical Economic Principles for the Recovery of the United States: America's Future on the New Silk Road." This was originally printed many months ago, but it remains highly relevant and a very timely intervention that we can use to educate our fellow Americans according to this potential for the dividends of the New Paradigm of win-win cooperation and economic development. With that perspective in mind, we wish you a Happy Easter, and we thank you for tuning to larouchepac.com. Please stay tuned, and we'll see you on Monday.

Theresa Mays anti-russiske korstog er intet andet end UK's krig mod Trump

Leder fra LaRouchePAC, 26. marts, 2018 – Lyndon og Helga LaRouche har hen over de seneste 35 år spillet en hovedrolle i udformningen af relationer mellem nationer til det bedre: gennem LaRouches idé til præsident Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI) fra 1983, og gennem »LaRouche-doktrinen« for stormagtsrelationer, som ledsagede denne idé; og gennem deres kampagne fra 1989 for den »Eurasiske Landbro«, som sluttelig bidrog til Kinas Bælte & Vej Initiativ, der nu udvikler mange nationer i hele verden. Hele vejen igennem var fjenderne af disse tiltag hen mod et nyt paradigme for udvikling, City of Londons finansimperium og britisk geopolitik.[1]

Denne tidligere, hyppigt skjulte virkelighed er pludselig, på dramatisk vis, blevet åbenlys. Den britiske premierminister Theresa May og udenrigsminister Boris »bondske« Johnson har tyranniseret USA og 14 europæiske nationer ind i en eskalerende konfrontation med Rusland, der tilsigter at ødelægge stormagtssamarbejde for fremskridt gennem projekterne i Bælte & Vej, og som meget hurtigt kan føre til verdenskrig.

I går understregede Helga Zepp-LaRouche, at London har gjort dette som en reaktion på miskrediteringen af det af britisk efterretning styrede Russiagate-kupforsøg mod præsident Donald Trump. Hun sprængte den udokumenterede sag om »russisk nervegift« som værende intet andet end Russiagate fortsat,

genopfundet og genoplivet. Denne sags foreløbige succes, efter at Russiagate mod Trump var slået fejl, er ekstremt farlig, sagde hun. Både Kina og Rusland vil reagere på denne ændrede, transatlantiske dagsorden.

Kina har, gennem sin præsident Xi Jinping og sine partiorganer som *Global Times*, indset, at Kinas fredelige opkomst, konfronteret med et sandt stormløb af britisk geopolitisk og økonomisk krigsførelse, måske ikke vil få lov at blive let eller fredelig.

Men Kina har udløst en udviklingsdynamik og hæver produktivitet og levestandarder i mange nationer, såvel som i sin egen, og bruger et nyt koncept, som Lyndon LaRouche for 30 år siden kaldte »Verdenslandbro-udviklingen«. Kinas Bælte & Vej Initiativ tiltrækker nu også nationer fra selv Vesteuropa. Dets lederskab vil ikke lade sig standse af toldkrig eller investeringsembargo; i stedet anvender det dette nye paradigme for at stoppe dem.

Som Helga LaRouche udtrykte det, så er Kina omsider i færd med at feje Londons århundredelange Malthus-politik og nulsums-geopolitik til side; og Kina erstatter det med et Nyt Paradigme for gensidig fordel for nationer, for udryddelse af fattigdom, videnskabeligt fremskridt og for »et fællesskab for en fælles skæbne«. Lyndon LaRouche har i 50 år insisteret på nødvendigheden af denne udskiftning. Hans LaRouche-bevægelse har fremlagt ammunitionen til overvindelse af angrebene mod præsident Trump, som kommer fra britisk efterretning, og for de tiltag for en økonomisk politik, der kan virkeliggøre Amerikas fremtid på den »Nye Silkevej«.

[1] Se [Harley Schlangers præsentation af geopolitikken historie](#), fra serien, 'Hvad er det Nye Paradigme' (video; dansk pdf.)

Foto: Præsident Donald Trump i samtale med britiske PM Theresa May under et bilateralt møde i det ovale kontor, 27. januar,

2017. Premierminister May var det første statsoverhoved, der aflagde statsbesøg i Det Hvide Hus. (Official White House Photo)

Ambitiøse finske initiativer vil opkoble den arktiske jernbane til Tyskland

26. marts, 2018 – Den finske regering annoncerede den 9. marts sin beslutning om at planlægge en arktisk jernbanelinje til Norges mest østlige beliggende by, Kirkenes, ved Barentshavet. Denne beslutning har afgjort denne jernbanelinjes rute, som flere norske havne og den russiske havn Murmansk har konkurreret om. Ruten fra Kirkenes vil åbne for adgang til et potentielt meget rigt område for minedrift i det nordlige Finland. Den vil løbe til Rovaniemi, der via jernbane er forbundet til resten af Finland. Jernbanen vil bringe hele Finland og Sverige i kontakt med den nordlige sejlroute, såvel som med de enorme energiprojekter i det arktiske område.

Den finske minister for transport og kommunikationer Anne Berner arbejder for en række projekter, der forbinder den nordlige sejlroute, gennem Finland, direkte med Centraleuropa og Tyskland. Hun arbejder aktivt for tunnelprojektet mellem den finske hovedstad, Helsinki, og den estiske hovedstad, Tallinn. Herfra findes projektet Rail Baltica som et af de ni sovende EU-korridorprojekter (TEN-T), der forbinder hele Europa. Minister Berner er meget aktiv med at etablere kontakt med de relevante institutioner i Norge, Sverige og de Baltiske Stater, såvel som med de hjemlige oprindelige folk i området, hvor den arktiske jernbane (fra det Arktiske Hav) skal løbe.

Berner var den finske regerings repræsentant ved Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Finland arbejder også for, at Sverige skaber en Botnisk Korridor i begge lande, på begge sider det Baltiske Hav (Østersøen). Den hesteskoformede jernbanekorridor vil, sammen med Helsinki-Tallinn-tunnelen, Rail Baltica og jernbanenettet i Danmark, Tyskland og Polen, fuldstændiggøre en Baltisk Ring omkring hele det Baltiske Hav.

I en rapport om Arktisk Hav-jernbanen (Arctic Ocean Railway) gøres det klart, at det er planen at arbejde sammen med Kina i hele det arktiske område. Et kapitel med overskriften, »Arktisk Hav-jernbanen er den del af det globale transportsystem« er visionært: »På en bredere skala er Arktisk Hav-jernbanen også forbundet til de førnævnte projekter, dvs., Rail Baltica og Helsinki-Tallinn-tunnelen. Arktisk Hav-jernbanen bør derfor ses som en del af det globale transportsystem ... Arktisk Hav-jernbanen ville forbinde det arktiske område og dets udstrakte naturlige resurser med både Finlands jernbanenet og – via Helsinki-Tallinn-tunnelen og Rail Baltica – med Centraleuropa og hinsides. Arktisk Hav-jernbanen ville give en alternativ rute for finsk eksport og import. En forbindelse til det Arktiske Havs dybe, isfrie havne ville åbne for en forbindelse til Atlanterhavet og Nordøstpassagen og herved på signifikant vis øge Finlands transportkapacitet og forbedre dets logistiske position og tilgængelighed. Takket være disse forbindelser, ville Finlands betydning som en nordeuropæisk transportrute vokse.«

Det Finske Transportagentur udgav sin **Arctic Ocean Railway Report** i år.

Tidligere er betydningen af Arktiske Hav-jernbanen blevet beskrevet i en tale for Schiller Institut-konferencen i Berlin, 25.-26. februar, 2012 af *EIR's* Stockholm-korrespondent Ulf Sandmark, »**Man in the Arctic – But How?**«, udgivet i *EIR*, 6. april, 2012.

Videnskaben om at gøre en ende på fattigdom og geopolitik

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2018 – I det aktuelle, globale miljø, med undertiden hektiske diskussioner om geopolitiske forholdsregler og modforholdsregler, om handelssanktioner og gengældelse, om udskiftninger af personer og personel i ledende regeringer i verden – side om side med det klare potentiale for dramatiske ændringer, som præsident Trumps nylige, improviserede opringning til præsident Putin var et bevis på – er det nyttigt at træde et skridt tilbage og vende tilbage til nogle grundlæggende spørgsmål, som begynder med et halvt århundredes fundamentale opdagelser af Lyndon LaRouche, især inden for videnskaben om fysisk økonomi.

Denne eneste måde, hvorpå vi kan gøre en ende på det nuværende, geopolitiske mareridt, som er Det britiske Imperiums system, og etablere det politiske fundament for en varig fred, skrev Lyndon LaRouche tilbage i marts 1984 (»LaRouche-doktrinen: Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.«), er ved at sikre: »a) Alle nationalstaters ubetingede suverænitet, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på promovering af ubegrænsede muligheder for at blive delagtig i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt nationalstat, og alle nationalstater.«

Et afgørende spejlbillede af et sådant fremskridt er udryddelse af fattigdom og inkludering af voksende befolkningslag i teknologisk progressive former for produktion. Her har Kina i løbet af de seneste 35 år været

ledende i verden og har reduceret sin fattige befolkning fra 875 million i 1981 til i dag 30 million. Tilbage i 1981 husede Kina 46 % af verdens fattige inden for landets grænser; i dag er denne procentsats mangefold reduceret, til 5 %.

Denne udvikling accelererede med begyndelse i 2008, da politikken med at bygge et netværk af højhastigheds-jernbanekorridorer blev sat i gang i Kina og bragte industrialisering og teknologisk fremskridt til alle hjørner af landet. Et resultat har været, at fattigdom i Kina blev reduceret med ikke mindre end 85 % mellem 2008 og 2017 – under et årti.

Med præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativet, er denne samme drivkraft for udvikling begyndt at stråle ud over hele planeten – spredningen af den Nye Silkevejsånd, som Helga Zepp-LaRouche så ofte refererer til.

Lad os overveje Kinas præstationer i lyset af de indledende bemærkninger i Lyndon LaRouches artikel, »Om LaRouches opdagelse«, fra 21. november, 1993 (genudgivet i *EIR*, 11. aug., 2017):

»Det afgørende indhold af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er skabelsen af en metode til at behandle det kausale forhold mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskabelige og analoge former for viden og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund.«

En lignende fremgangsmåde – om end uden den dybtgående, videnskabelige og filosofiske stringens, LaRouche har skabt – er i realiteten grundlaget for Kinas præstationer. Som præsident Xi Jinping præsenterede sine marchordrer for økonomien i en tale 9. juni, 2009:

»Udløs i størst mulig grad videnskabens og teknologiens enorme potentiale som den primære kraft for produktion ... og

udvikling, støttet af videnskab og teknologi, og som er rettet mod fremtiden, og fremskynd tempoet for opbygning af et innovativt land.«

Man kunne således udmærket karakterisere Kinas fremgangsmåde i dag som anvendelsen af det Amerikanske Økonomiske System med kinesiske karaktertræk, en fremgangsmåde, der har ført til en succes uden sidestykke i udviklingen af Kinas relative befolkningstæthed, og på det seneste, med Bælte & Vej Initiativet, hele verdens.

Tiden er inde til, at USA atter vedtager denne politik som sin egen og herved omsider gør en ende på fattigdom over hele planeten, og samtidig driver en pæl i hjertet på britisk geopolitik.

Foto: Kinesiske børn hilser præsident Trump med flag under hans besøg i Kina, november, 2017.

Federal Reserve og infrastrukturprojekterne

23. marts, 2018 – Med Federal Reserves hævelse af Federal funds-renten til 1,75 % onsdag, og med yderligere to planlagte rentestigninger, har man regnet ud, at Fed vil udbetale \$37 mia. i 2018 i renter på overskydende reserver (IOER) til banker, der fortsat har overskydende reserver i Fed. Det drejer sig i overvældende grad om storbankerne på Wall Street og i City og London og andre europæiske storbanker, samt de store, amerikanske, regionale institutioner; og de har stadig næsten \$20 billion i overskydende reserver i Fed, i form af amerikanske statsobligationer.

Fed vil således udbetale dem \$37 mia. i år, for *ikke* at udlåne disse overskydende reserver, men til fortsat at bruge dem som instrumenter for sikkerhedsstillelse til spekulative handler.

\$37 mia. ville finansiere både hele Gateway Projektet og udskiftningen af Poe Locks, helt til deres færdiggørelse; eller, en ny jernbanetunnel i Baltimores havn og hele Texas kystbeskyttelse mod oversvømmelse og plan for vandmanagement, der har ventet på finansiering, siden 1968.

Federal Reserve anlagde første gang i historien IOER under finanskrakket i 2008. Selv de to Republikanske ledere af Husets Komite for finanstjenesteydelser, Jeb Hensarling og Patrick McHenry, truede gentagne gange Fed-formænd på komiteen med, at, hvis Fed ikke standser denne praksis, vil Kongressen tvinge dem til det. Men Fed ignorerer dem; Wall Street behøver stadig denne »støtte«; og de har ikke forsøgt at handle på disse trusler.

Den gennemsnitlige rente, der tilbydes sparere, som køber CD'er (Credit Default Swaps), er stadig ikke engang oppe på 1 % og ligger på 0,91 %, iflg. American Banker.

Foto: Houston, Texas, august 2017. Det er påkrævende nødvendigt at finde finansiering til at gå i gang med moderne infrastruktur til beskyttelse mod oversvømmelser, der jævnligt forekommer i området som følge af orkaner og koster menneskeliv og enorme ødelæggelser.

Perfide Albion delenda est

Leder fra LaRouchePAC, 21. marts, 2018 – Det britiske Imperium har, med truslen om sin endelige død, udløst et desperat kneb i denne måned og uden nogen beviser hævdet, at Rusland havde

brugt nervegas til at angribe Sergei og Yulia Skripal på britisk jord. London opfordrede sine betroede allierede – og først og fremmest, USA – til at støtte op omkring dets onde, geopolitiske planer for krig mod Rusland, og sandsynligvis også Kina, og hvis formål er at bevare deres imperieopdeling af verden i Øst og Vest. Dette kneb har trods alt virket så ofte i fortiden. Som the Lord's elsker at sige: Britisk hjerne og amerikansk råstyrke kan bevare Imperiet, selv om den tid, hvor Britannia herskede over bølgerne, for længst er forbi.

Men, verden har ændret sig. Snarere end pligtskyldigt at følge den »særlige relation« med Moderlandet, ringede præsident Donald Trump i stedet tirsdag, 20. marts, til præsident Vladimir Putin. Lederne af USA og Rusland holdt en værdig, langvarig diskussion om nødvendigheden af, at disse to store nationer, sammen med Kina under Xi Jinpings kompetente lederskab, kan og må gå i gang med at løse de mange eksistentielle kriser, som menneskeheden står overfor. Voksne mennesker, der diskuterer den virkelige verden og præsterer reelt lederskab for en verden, der er bragt ud på randen af et atomart holocaust og globalt, økonomisk kaos af det fejlagtige lederskab, der præsteres af Londons Lord's og deres satrupper i Europa og Amerika.

Sammen har præsidenterne Trump, Putin og Xi allerede demonstreret, at terrorisme kan besejres, og at verdensøkonomien, gennem økonomisksamarbejde i den Nye Silkevejsånd, kan bringe alle folkeslag ind i et fremgangsrigt og harmonisk paradigme for menneskelig udvikling.

For en gangs skyld må Perfide Albion stå alene, og det bliver i stigende grad åbenlyst for hele verden, at de intet ståsted har. I halvtreds år har Lyndon LaRouche advaret amerikanerne om, at britisk geopolitik og britiske monetære politikker var i færd med at drive USA og verden mod økonomisk ødelæggelse, alt imens USA fører kolonikrige på vegne af Imperiet. Den kendsgerning, at præsident Trump har helliget sig genindførelsen af det Amerikanske System, som Lyndon LaRouche

(stort set alene) har været fortalere for i det forgangne halve århundrede samtidig med, at han erklærer, at stormagterne Rusland, Kina og USA må være venner, betyder, at Det britiske Imperium står over for den endelige død.

Dette er selvfølgelig grunden til, at britisk efterretning lancerede Russiagate-kupforsøget mod præsident Trump. Denne kampagne kolliderer nu, og dens gerningsmænd afsløres som forrædere, sammen med de korrupte medieselskaber, der har fået et apoplektisk anfald over Trumps oprindelse til Putin. Med et stærkt svækket Russiagate har præsident Trump vundet styrken til at gennemføre sine oprindelige, diplomatiske planer, som verden så det tirsdag, 20. marts, en dag, som vil gå over i historien. Gennemførelsen af det Amerikanske Systems økonomiske politikker, som fremlægges i **LaRouches Fire Love**, haster ligeledes, med det forestående kollaps af finansboblen, som kan underminere det nye paradigme.

Tiden er inde til at handle. Verden ser nu Det britiske Imperium for det, det er, og ligeledes alternativet til det, i form af den Nye Silkevej, som skaber en fælles bestemmelse for fremskridt og samarbejde for alle nationer. Fokusér alle bestræbelser på dette strategiske mål. Tillad ingen afledninger. Sejren er for hånden.

Foto: US Marines øver dekontamineringsprocedurer, april 2013. (arkivfoto, US DoD)

Hvad mener Aarhus Universitet egentlig?

af Hans Schultz fhv. kandidat til Folketings- og Kommunal-valg for Schiller Instituttets Venner, marts 2018 – Lektor emeritus

i bioscience fra Aarhus Universitet Per Nørnberg skriver i en kronik i Jyllands-Posten bragt d. 28. februar 2018, at vi grundlæggende set mangler en pest i ny og næ til at reducere verdensbefolkningen med – sikkert lidt ligesom den mørke tidsalder i det 14. århundrede da byldepesten hærgede i Europa. 2,5 mia. mennesker på jorden er, hvad Per Nørnberg stiler efter, hvor andre af lignende overbevisning kan nævne en eller en halv mia. mennesker som deres 'drømmescenarie'.

Med det menneskesyn, der ligger bag denne tankegang, må man jo konkludere, at Adolf Hitler var en våbenfælde for denne 'bæredygtige' verdensorden. Måske med den undtagelse, at Hitler også forårsagede død blandt de forkerte mennesker, såsom europæere og jøder. Per Nørnberg peger nemlig direkte på Afrika som det sted, hvor befolkningen først og fremmest skal reduceres, ud fra hvilket man nødvendigvis må konkludere, at det er udviklingslandene, der er det første mål for reduktion. Altså må disse befolkninger bestå af mennesker af mindre værd end kaukasiske hvide. Dette er en grundtanke bag nazismen, som Per Nørnberg altså fremturer med.

Per Nørnbergs argumenter er et sammensurium af forskellige emner, som klimaforandring, flygtningeproblemer, biodiversitet – ingen overraskelser her – og meget andet mellem himmel og jord. Fælles for det hele er, at Per Nørnberg ikke viser den mindste indsigt i de dybere detaljer for hver enkelt af de sager, han nævner, men agerer som en elefant, der forsøger sig med broderi.

At ressourcer ikke er begrænsede, og at der findes løsninger på verdens fattigdomsproblemer, optræder ikke i Per Nørnbergs optik. For eksempel har Lake Chad-myndigheden netop holdt en succesrig konference om megaprojektet Transaqua, der handler om at omlæde en del af vandet fra tilløbsfloderne til Kongofloden op til Chad-søen beliggende mellem Niger, Nigeria, Cameroun og Chad. Dette viser en vej til, hvordan man faktisk kan forbedre levebetingelserne for nogle af de fattigste mennesker på jorden, fremfor at stigmatisere dem, ved at

erklære dem som problemet.

Afrika er ikke overbefolket, men mangler derimod udvikling. Og fattigdom er ikke en naturlig konsekvens af demografi eller lignende, men er politisk kunstigt iscenesat. Netop nu er en historisk udvikling i gang, båret af Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI) også kaldt 'Den Nye Silkevej', som gør det muligt for verdens fattigste befolkninger en gang for alle at gøre op med fortidens åg fra kolonimagterne og befri sig fra århundreders fattigdom.

Men Per Nørnbergs verdensopfattelse kommer af hans grundlæggende menneskesyn. Et menneskesyn han deler med bl.a. prins Philip Mountbatten, medstifter af Verdensnaturfonden, Adolf Hitler, der vidst ikke behøver yderligere introduktion, samt Winston Churchill, der bl.a. stod for den forcerede udsultning af 4 millioner Bengalere i året 1943 alene. Spørgsmålet er så, om Aarhus Universitet som institution også deler Per Nørnbergs syn. Står Connie Hedegaard, formand for AU's bestyrelse, på linje med dette syn? Og hvad med de andre universiteter her i Danmark?

Link til artikel på Jyllandsposten:

<https://jyllands-posten.dk/debat/kronik/ECE10357910/det-egentlige-problem-er-befolkningsudviklingen/>

Den italienske økonom Alberto Bagnai, nyvalgt senator, promoverer Glass-

Steagall for Italien

15. marts, 2018 – Den velkendte økonom Alberto Bagnai er blevet valgt til det italienske senat for Lega. I et langt videointerview med videoblog Byoblu understreger han Glass-Steagall som en del af forklaringen på, at han, en venstreorienteret intellektuel, tilsluttede sig et »højrefløjsparti« som Lega. Venstrefløjen er opdelt i to lejre, siger Bagnai: de beredvillige bøddler, der sidder i regeringen, og de nyttige idioter for finanskapitalen såsom dem, der kræver magt til folket.

»Jeg er ikke fordomsfuld over for finanssektoren. Vi er blevet stalket af folk, der insisterer på, at penge er djævelens afføring – et sted mellem St. Bernadine af Sienna og et psykiatrisk hospital. Men siden venstrefløjen gik med i regering ... er denne funktion svulmet op. Finans er blevet en kræftudvækst, og det må vi tackle. I Legas program er der nogle korrigerende forholdsregler; for eksempel bankopdeling mellem kommercielle banker og investeringsbanker«, den klassiske beskrivelse af FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933.

Foto: Den italienske økonom Alberto Bagnai, nyvalgt senator for Lega, går ind for bankopdeling.

Londons scenarie for krig, eller Kinas scenarie for fremskridt?

Hvad vælger Amerika?

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2018 – Den britiske regerings nu dagligt eskalerende konfrontation med Rusland er drevet af de mest korrupte motiver og tilsigter frem for alt at trække USA ind i – det, der kunne blive krig, endda en »krig uden overlevende«.

I løbet af de seneste 48 timer er tre nye »narrativer« om angivelige russiske angreb mod Storbritannien blevet sendt ud af London, som konstant optrapper og forandrer den oprindelige, udokumenterede anklage om, at Rusland – og dernæst, russere efter præsident Putins personlige ordre – forsøgte at myrde en MI6-dobbeltagent i England. Og de britiske medier har gjort en dristig »militær udfordring af Rusland« ud af en øvelse med britiske ubåde, læsset med amerikanske atommissiler, sammen med amerikanske atomubåde under polarisen.

Hvilke motiver har den britiske udenrigsminister Boris Johnson, der ser ud, og agerer, som »Col. Blimp« fra tegneserien fra Første Verdenskrig, og Theresa May, der blev premierminister ved et tilfælde, og som har den stilling, Johnson troede, ville blive hans? De er imperialister af en finansiell og geopolitisk London-orden, som, forventer de, vil blive håndhævet militært af USA.

De ser denne geopolitiske orden blive erstattet af Kinas nye paradigme for samarbejde mellem stormagter for alle nationers fremskridt og deres befolkningers produktivitet: Bælte & Vej Initiativet med nye infrastrukturprojekter og udryddelse af fattigdom. De ønsker Kina holdt tilbage, Bælte & Vej sat under City of Londons regler; men de kan ikke få det til at ske. De ønsker Kinas allierede Rusland konfronteret og endda udfordret til kamp.

De konfronteres selv med utilfredse britiske befolkninger og

en determineret og bredt støttet leder i Labours Jeremy Corbyn, som bekæmper deres geopolitiske politikker og City of Londons finansielle, imperiale bankcentrums finansielle forbrydelser. De ønsker Corbyn tjæret som en »håndlanger for Kreml« af tabloidpressen, og drevet ud.

De ser fortsat stærk modstand mod Londons geopolitik fra præsident Donald Trump. Efter 18 måneders nonstop angreb på Trump, der har deres udspring i britiske efterretningstjenester, som sigter på at knække ham eller fjerne ham, går han stadig ind for samarbejde mellem stormagterne og vinder støtte i den amerikanske befolkning.

De står meget snart over for endnu et krak i London-Wall Street-kabalen, værre end i 2007-08. Det britiske Imperiums svar på denne trussel har altid været krig.

På trods af hysterisk støtte i de store medier, så har de »nye Churchills« fra London ikke det momentum, de forestiller sig, for krigskonfrontation. Ikke engang i UK – men, for dem er det, at køre USA, altid det, der tæller mest.

Det, der nu er afgørende, er, at præsident Trump og USA vælger tilbuddet fra Kina, Bælte & Vej Initiativet, og lader dets paradigme for produktiv, økonomisk fremskridt dryppe lidt på os.

Skattelettelser og afregulering af Wall Street har ikke genoplivet, og vil ikke genoplive, amerikansk vækst fra dens lange stagnation, og heller ikke udfylde USA's enorme infrastrukturunderskud. Det vil derimod de tiltag, som stifter af *EIR*, Lyndon LaRouche, har foreslået, med begyndelse i Glass/Steagall-loven til at bryde Wall Street op. Disse tiltag, som omfatter den første, statslige kreditinstitution, USA har haft siden Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corp., har til formål at slutte USA til et globalt samarbejde mellem suveræne nationer for »menneskehedens fælles mål«.

Det betyder at vælge Kinas fremskridt til, og Storbritanniens

krig fra.

Foto: Vladimir Putin og Theresa May diskuterede spørgsmål af fælles interesse for Rusland og Storbritannien. Hangzhou, Kina, 4. september, 2016 (Kreml).

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; Det må knuses! Helga Zepp- LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 15. marts 2018

Der er mange spørgsmål, vi bør diskutere, og mange ting, vi bør gøre, for det image, folk har af Vesten, er virkelig noget, folk bør tænke over. Hvordan kan det være, at det kommunistiske Kina, som er et socialistisk land, baseret på socialisme med kinesiske karaktertræk, som de siger – hvorfor klarer dette land sig så meget bedre end Vesten? Det bør give stof til eftertanke. Hvad er der i vejen med den neoliberale metode, et system, der forårsager svælget mellem rig og fattig at blive større hele tiden? I alle europæiske lande, og dette reflekteredes også i valget af Trump, væmmes mange mennesker fuldstændig ved den politiske klasse, med klassen af direktører, med bankfolk, med akademikere, og føler sig ikke længere repræsenteret af disse institutioner, hvilket er meget farligt, for i Europas tilfælde giver det grund til, at der vokser nogle virkelig meget farlige, eller i det mindste problematiske, partier og organisationer frem.

Så, manglen på fornuft afføder monstre, som Goya så klart påpegede i sine tegninger.

Folk bør begynde at blive aktive, for man kan ikke sidde passivt i et paradigmeskifte som det, vi oplever på dette tidspunkt.

Download (PDF, Unknown)

Kina: Vore lån kræver aldrig sikkerhedsstillelse

11. marts, 2018 – Talsmand for Kinas Udenrigsministerium Geng Shuang afviste en udtalelse af lederen af Xiamen Universitetets Center for Sydøstasiatiske Studier, Zhuang Guoto, som i en artikel i Global Times sagde, at kinesiske lån til Filippinerne vil kræve, at man aftaler, at råmaterialer stilles som sikkerhed. Zhuang havde hævdet, at »kinesiske lån som regel ledsages af aftaler om tilbagebetaling, som benytter visse naturlige resurser som sikkerhed«. Dette har vakt bekymring i Filippinerne med hensyn til kinesiske lån til deres infrastrukturprojekter.

Geng Shuang afviste professorens påstand: »Kina har aldrig bedt, og vil aldrig bede, de relevante lande om at bruge naturlige resurser som sikkerhedsstillelse i låneaftaler. I

samme ånd ydes vores assistance og støtte til Filippinerne uden nogen vedhæftede bånd.« Med hensyn til prof. Zhuangs udtalelse sagde Geng, at han »kun repræsenterer sig selv, og ikke den kinesiske regerings officielle holdning«.

Han sagde yderligere, at »Kina vil ikke knytte spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav sammen med bilaterale, økonomiske og handelsmæssige samarbejdsprojekter«, og at Beijing fuldt og helt støtter præsident Rodrigo Duterte's politik for »Byg, byg, byg«. Han sagde, at den kinesiske regering og finansielle institutioner også har ydet finansiell støtte til Filippinerne, inkl. præference-køberkreditter (kortfristede lån til udenlandske købere til at afslutte købet, -red.), og har assisteret Filippinerne i udstedelse af panda-lån (lån, der udstedes af en ikkekineser i kinesisk renminbi, -red.), som har sikret gennemførelsen af relevante projekter.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang vinker til studenter, der vifter med kinesiske og filippinske flag, under hans besøg til Malacañang palads i Manila, november, 2017.

Britisk geopolitisk imperiepolitik kollapser; Theresa May forsøger desperat at kontrollere Trump

Leder fra LaRouchePAC, 13. marts, 2018 – Den britiske premierminister Theresa May har opført et show à la Churchill over det, der fremstår som en forgiftning af en russisk dobbeltagent i London. Hun og udenrigsminister Boris »Col. Blimp«[1] Johnson har givet Rusland et 24-timers ultimatum og

krævet NATO's støtte til, at UK konfronterer Rusland og et muligt angreb mod Syrien. Tirsdag eftermiddag kontaktede May præsident Donald Trump pr. telefon for at forsøge at overtale ham til at angribe Rusland.

Uheldigvis for hende var Churchill selv en ivrig bruger af giftvåben på slagmarken, »udslettelsesbombning« – som han udtrykte det – og af giftgasangreb mod civile fra »laverestående racer«. Mange i verden husker Det britiske Imperiums historie og er bevidst om dets aktuelle bevæbning og styring af den saudiske folkemordskrig mod Yemen.

Og UK er selv i besiddelse af den sjældne, kemiske nervegift, som May hævder, blev brugt af russere i London.

Men Mays desperation kommer i realiteten af den kendsgerning, at den geopolitiske doktrin, briterne i århundreder har fremmanet, kører på pumperne. Den er i færd med at blive besejret af en ny politik, kendt som den Nye Silkevej og af Kinas præsident betegnet som »menneskehedens fælles fremtid«.

Kina har bragt et nyt, produktivt, globalt boom med infrastrukturbyggeri ind i verden og sammen med det, en idé om stormagtsrelationer, baseret på respekt og gensidig udviklingshjælp til andre nationer. Præsident Trump har gentagne gange valgt at understrege sin fremragende, gensidigt respektfulde relation med Kinas præsident Xi Jinping, og deres samarbejde kunne endda stabilisere Koreahalvøen.

De af britisk efterretning skabte »Russiagate«-skandaler i USA, der har til formål at enten tvinge Trump ind i en konfrontation med Rusland, eller også tvinge ham ud af embedet, fortsætter med at kollapse – nu med Husets Efterretningskomite, der har afsluttet sine efterforskninger og erklæret, »intet at finde«.

Præsident Vladimir Putins tale 1. marts har erklæret NATO-politikken med omringning af Rusland med NATO's strategiske førsteangrebskapacitet for forældet og død. Det kan ikke

ignoreres. Selveste USA's Forsvarsministerium har nu erkendt, at USA's ABM-systemer ikke vil virke mod Ruslands strategiske våben. Som præsident Putin sagde, så er forhandlinger, baseret på gensidig respekt, den bedste politik for begge lande.

May kunne være på nippet til at blive udskiftet som premierminister af leder af Labour-partiet, Jeremy Corbyn, der faktisk har massiv støtte i den britiske befolkning, til dels for at have afvist krigskonfrontation med Rusland.

Hvad enten den britisk PM kan få præsident Trump til at sige »Rusland gjorde det« i dag eller ej, så er hendes problem af en dybere karakter. Som Helga Zepp-LaRouche i dag kommenterede, så er det establishment, som May repræsenterer, allerede besejret i en kamp, de har tabt på forhånd – og hvor de kæmper for britisk imperiepolitik til den bitre ende. Det nye paradigme for stormagtsrelationer, som Kina står i spidsen for, er i færd med at skubbe den længe dominerende, britiske, geopolitiske doktrin ud af den historiske scene.

USA under Trump kan undgå »Thukydid-fælden« og samarbejde, til gensidig fordel for alle nationer.

Men kan det genoplive sin industri, produktivitet, sin storhed som rumfartsnation, sin videnskabelige dygtighed – eller endda sine borgeres forventede levetid? Kan det skabe kredit for at udskifte sin nedbrudte, økonomiske infrastruktur?

Det er her, både Trump og Kongressen er ved at forlise. Og det er, hvad en tilslutning til den Nye Silkevej vil betyde.

Foto: Præsident Donald Trump køber tydeligvis ikke PM Theresa Mays B-S-, under konferencen i Davos, 2. jan., 2018. (Public Domain)

[1] Britisk tegneseriefigur fra trediverne. Blimp er pompøs, opfarende, chauvinistisk og en britisk stereotype. Figuren er opkaldt efter en spærreballon, kendt som en 'blimp'. (-red.)

Et stort skridt fremad for realisering af Transaqua-projektet: Overførsel af vand er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed

2. marts, 2018 – Det officielle udfald af den internationale konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria, er en utvetydig støtteerklæring til Transaqua-projektet, der foreslår overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøen. Den siger klart:

* Der er ingen løsning på Tchadsøens svindende vandmængde, som ikke involverer en genopfyldning af søen gennem en overførsel af vand fra uden for søens bassin.

* Overførslen af vand fra det interne bækken er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed.

* Transaqua-projektet, der vil overføre vand fra Congoflodens bifloder på dens højre side og føre det 2.400 km frem via en kanal til Charifloden, er den foretrukne, gennemførlige mulighed.

LPAC's featurevideo om Transaqua-projektet:

Det blev desuden, under mødet på højt niveau mellem

præsidenterne for kommissionen for Tchadsøens bækken, af den italienske ambassadør til Nigeria, Stefano Pontesilli, annonceret, at Italien vil bidrage med €1,5 mio. til forundersøgelserne til Transaqua-projektet og erklæret, at Italien var parat til at indgå som partner i det foreslåede »Transaqua-projekt« for at sikre den heldige overførsel af vand. Forundersøgelserne er planlagt til at blive gennemført af det italienske ingeniørfirma, Bonifica, og byggefirmaet PowerChina.

Radio France International citerer *EIR's* Claudio Celani

Radio France International citerede *EIR's* korrespondent Claudio Celani i sin dækning af den Internationale Konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria. »For ambitiøst, for risikabelt, for dyrt? Grundene til at være modstander af det mangler ikke, men projektet for at genopfylde Tchadsøen er tilbage. Tirsdag, den 27. feb. i Abuja, Nigeria, var den titaniske ambition om at overføre vand fra Congobækkenet på alles læber, som det blev rapporteret af den italienske analytiker, Claudio Celani:

»'Folk her er overbevist om, at overførsel af vand er den eneste måde, hvorpå en genoplivning af Tchadsøen kan ske. De ser store ting. De forstår, at de har brug for et stort projekt, Transaqua, det store projekt, hvis hensigt ikke alene er at flytte vand fra punkt A til Punkt B, men også at bygge en reel, moderne infrastruktur i Afrikas hjerte', forklarer han.«

RFI fortsætter: »Transaqua er ved at rejse sig af asken. Det italienske firma Bonifica, der oprindeligt udarbejdede projektet, er nu associeret med det kinesiske selskab, PowerChina. En fælles forundersøgelse vil blive finansieret af den kinesiske og italienske regering. PowerChinas chefingeniør er glad for dette samarbejde: 'Jeg mener, vi står ved begyndelsen til et nyt samarbejde. Vi ser frem til at begynde dette samarbejde.'«

Alt imens artiklen citerer François Kalwele fra den Demokratiske Republik Congos Miljøministerium, som sagde, han er fortaler for solidaritet mellem afrikanske stater, så handler resten af artiklen om muligheden for, at man finder olie i regionen.

Dækningen fra Agence France-Presse (AFP) understregede de to valg, som Tchadsøen står overfor, enten at bringe mere vand til søen, eller også at overlade regionen fuldstændigt til Boko Haram-islamister. »Omkring 40 million mennesker lever ved eller omkring Tchadsøen – men denne vitale resurse er hastigt i færd med at skrumpes ind under virkningen af klimaforandring og fejlagtig management af vandet ... Det lyder som noget fra Wakanda, det futuristiske, afrikanske kongedømme i hit-filmen, 'Black Panther'. Men 'Transaqua' er et meget virkeligt forslag til et meget virkeligt problem – hvordan man genopfylder Tchadsøens svindende vandmængde.

Forslaget forudser en 2.600 km lang kanal fra den Demokratiske Republik Congo, tværs over den Centralafrikanske Republik for at mødes med Charifloden, der løber ud i ferskvandssøen ...

Regionens forværrede sårbarhed er blevet et rekrutteringsgrundlag for Boko Haram. Jihadisterne har fundet det langt lettere at vinde landmænd og fiskere, der fører en forarmet tilværelse, over på deres side, og at skabe en base for sig selv på mange af søens øer ... Ekspertes mødtes i Abuja i to dage for at diskutere måder, hvorpå man kan standse udtørringen af Tchadsøen – og Transaqua tiltrak interesse, selv om projektet stadig er i sin vorden og står over for mange forhindringer.«

AFP citerer eksekutive sekretær for Tchadsø-bækkenets Kommission, Sanusi Abdullahi: »Overførsel af vand i det interne bassin er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed. Vi står over for den mulighed, at Tchadsøen forsvinder, og det ville være en katastrofe for hele det afrikanske kontinent.«

Med en kritik af UNESCO's nye research- og bevaringsprogram til \$6,5 mio., som omfatter Cameroun, Tchad, Niger og Nigeria, såvel som C.A.R. (Centralafrikanske Republik), som udgørende en afledning, sagde Horace Campbell, en professor i afrikanske studier ved Ghanas Universitet, til delegerede, 'Det, de franske intellektuelle har promoveret, er overlevelsessevne og levebrød. Men det kan man ikke få uden at genopfylde søen.'«

Den tekniske direktør Franco Bochetto, fra det italienske ingeniørfirma Bonifica, som først designede Transaqua-projektet for henved 35 år siden, citeres, »Synet af hundreder af mennesker, der dør i Middelhavet« havde ansporet den italienske regering til at støtte projektet. »I de seneste år har situationen hastigt ændret sig, og det, der ikke syntes at være muligt i 1980'erne, har nu interesse«, sagde han. »Vi arbejder her for projekter, og vi ønsker at tage et socialt ansvar«, sagde Ziping Huang, en ingeniør hos PowerChina. Bonifica og PowerChina vil udføre forundersøgelserne til projektet.

Foto: Præsident for den Føderale Republik Nigeria og øverstkommanderende, Hans excellence Muhammadu Buhari GCFR holder åbningstalen på konferencen for at redde Tchadsøen, Abuja, Nigeria. Photo: @lcbconference2018

Der er gode udsigter forude; Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig

er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet (BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Sare, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen

sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

Valget i Italien: En aftale om Glass-Steagall kunne føre til en solid regering

Af Liliana Gorini, forkvinde for Movisol (LaRouche-bevægelsen i Italien).

7. marts., 2018 – Resultaterne af parlamentsvalgene i Italien den 4. marts udgør endnu et politisk jordskælv, der beviser, at det gamle paradigme og etablisementet er ude, og befolkningen søger et nyt paradigme. De sande vindere af valgene er Femstjernebevægelsen, med Luigi Di Maio (31 år), som fik 32 % af stemmerne og op til 50 % i Syditalien og blandt de unge, og Lega, med Matteo Salvini, som fik 17 % af stemmerne og kom foran Silvio Berlusconi og overtog lederskabet af højrefløjskoalitionen (der med fire partier har sammenlagt 36 % af stemmerne). Begge resultater var uventet, især, fordi der var en meget stærk kampagne imod både Salvini og Di Maio på vegne af »markederne« og den Europæiske Union, som angreb dem for at være populistere, og hvor EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker fra Bruxelles to

gange blandede sig i de italienske valg og advarede om den »ikkeoperationsdygtige regering«, som ville komme ud af dem.

De absolutte tabere er Matteo Renzi, tidligere premierminister og leder af det Demokratiske Parti (PD), der gik fra 40 % ved det seneste valg til Europaparlamentet til 19 % af stemmerne, og Silvio Berlusconi, også tidligere premierminister og leder af Forza Italia (82 år), som kun fik 14 %, efter Lega. Både Renzi og Berlusconi havde ført kampagne for et stærkere Europa, og hvor Berlusconi to gange fløj til Bruxelles for at forsikre den Europæiske Union om sin plan om at holde sig til Maastrichttraktaten og adlyde alle ordrer, der kommer derfra, og med Renzi, der proklamerede en ikkeeksisterende økonomisk genrejsning og angreb Femstjernebevægelsen og Lega som værende »ekstremistiske« pga. deres anti-euroholdninger.

Renzis hovedbekymring, som bankernes mand, var ikke så meget deres holdning til euroen, som blev opblødet i kampagnens sidste uger, men derimod det faktum, at både Femstjernebevægelsen og Lega har Glass-Steagall og en statsbank, hvilket er to af LaRouches Fire Love, i deres valgprogram. Kandidater og ledere af begge partier har fuldt og helt støttet LaRouches forslag, også i et brev til præsident Trump, i hvilket de beder ham holde sit valgløfte om at ophæve Dodd-Frank og genindføre Glass/Steagall-loven, for »ikke alene at gøre Amerika stort, men også hele verden«.

Di Maio og Di Battista, en anden leder af Femstjernebevægelsen, talte åbent om Glass-Steagall i offentlige taler under kampagnen, med Di Battista, der rejste dette forslag på nationalfjernsyn, bedste sendetid, to dage før valget. Mange af de 11 million italienere, der stemte på dem, gjorde det også af denne grund, fordi de væmmedes ved det faktum, at Renzi fandt milliarder af euros til at redde banker, inkl. banker, der var knyttet til hans egen familie, med sit »*decreto salva banche*« (dekret til bankers redning), men investerede meget få eller ingen penge i genopbygningen af de jordskælvshærgede områder, eller i nye jobs, især i

Mezzogiorno, hvor arbejdsløsheden er oppe på 20 %. Det samme gælder for Legas vælgere, selv om Salvinis forslag om at standse flygtninge i at komme ind i dette tilfælde også medvirkede til hans sejr. Både Femstjernebevægelsen og Lega krævede en debat om Glass-Steagall i det italienske parlament i marts, 2017, og som blev standset af det Demokratiske Parti, der havde formandsskabet i finanskomiteen, angiveligt som resultat af en aftale mellem Renzi og Merkel, da de mødtes i Firenze i 2015, om at holde Glass-Steagall ude af debatten.

To dage efter valgene blev Renzi tvunget til at gå af som partileder, men han meddelte stadig i en pressekonference, at han ville »nedlægge veto mod enhver regeringsalliance mellem det Demokratiske Parti og Femstjernebevægelsens ekstremister«, som, på dette tidspunkt, ville være den eneste mulighed for at danne en regering. Uden støtte fra det Demokratiske Parti, som stadig er det næststørste efter Femstjernebevægelsen, vil hverken Di Maio eller Salvini og den højrefløjskoalition, han leder (som tilsammen giver 36 % af stemmerne, fra fire partier, men som stadig er under de 40 %, der kræves af den nye valglov) være i stand til at danne regering.

Renzis linje ses som »selvmorderisk« af mange fra partiet, inkl. Apulias guvernør, Michele Emiliano, der repræsenterer partiets venstrefløj, og som sagde, »Renzi risikerer at fremprovokere en katastrofe og ødelægge PD, hvis han forhindrer partiet i at støtte en Femstjernebevægelsesregering« og ignorerer 11 million italieneres stemme, af hvilke halvdelen kommer fra det Demokratiske Parti. Men det er præcis grunden til, at vælgerne to gange har stemt Renzi ud, i dec. 2016 med folkeafstemningen om hans forslag til ændringer af den italienske forfatning, og igen den 4. marts. Som jeg skrev allerede dengang (i en erklæring med titlen, »Questo è Il Fin di Chi Fa Mal«, »Det her er slutningen på dem, der begår ondskab«); dette er (operaen) Don Juan-princippet i politik; hvis politikerne bliver ved med at ignorere kendsgerningen med fattigdom og arbejdsløshed, ikke viser

nogen empati for befolkningens vanskeligheder, så vil naturlig lov (som det udtrykkes i Mozarts opera af Kommandanten) straffe dem. De kan forsøge at give russerne skylden, som Hillary Clinton gjorde, og nogle forsøgte også i Italien og påberåbte en ikkeeksisterende indblanding i de italienske valg fra de russiske trolde; men fejlen er udelukkende deres egen.

Men, hvis Femstjernebevægelsen ønsker at være en troværdig regeringsstyrke, så må den droppe sin modstand mod store infrastrukturprojekter. I realiteten er det kun gennem en stor infrastrukturplan for Mezzogiorno, inkl. broen over Messinastrædet mellem Italien og Sicilien, en opgradering af jernbanenettet til moderne højhastighedskapacitet, en opgradering af havne, energiproduktion med høj energigennemstrømningstæthed, osv., at en genrejning af den italienske økonomi er mulig, med jobskabelse og øget produktivitet.

Roosevelts Glass/Steagall-lov, som Femstjernebevægelsen inkluderer i sit program, var en del af en New Deal, baseret på præcis den form for store infrastrukturprojekter, som Femstjerne hidtil har været imod. For eksempel var Golden Gate Broen, hvis konstruktion blev promoveret af den italienske borgmester for San Francisco, ét af de mange sådanne New Deal-infrastrukturprojekter, hvis ækvivalent i dag ville være Messinabroen.

Mange iagttagere frygter nu en økonomisk krig mod Italien, som en hævn for valget, og som blev startet af Juncker, eftersom hans erklæringer inden valget ikke fremprovokerede et kollaps af italienske statsobligationer. Moody's advarede i dag om, at, med mindre den nye regering holder sig til de såkaldte »reformer« (nedskæringer, sænkning af lønninger og pensioner som i Grækenland), vil »markederne« (alias, spekulanter) snart reagere.

Movisol, LaRouche-bevægelsen i Italien, responderer til disse trusler med LaRouches Fire Love, som var i centrum for vore

egne valgkampagner i Italien, med meget gode responser fra mange kandidater: Med Glass-Steagall kan Italien forebygge sådanne spekulative angreb og tildele realøkonomien resurser, begyndende med de bydende nødvendige infrastrukturprojekter, såsom genopbygningen af de jordskælvsramte områder og med den Maritime Silkevej, som blev støttet af Paolo Gentilonis italienske regering, der vil forblive ved magten til efter påske, hvor rådslagninger om en ny regering vil begynde. Movisol er den eneste styrke i Italien, der kan samle alle partier, på trods af deres uoverensstemmelser, omkring dette fempunktsprogram: LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. En regering kan og må dannes på basis af dette program, og kun på basis af dette program.

Foto: Leder af Movisol og mangeårig samarbejdspartner til Lyndon og Helga LaRouche, Liliana Gorini, taler for en konference i Alba, Piemonte, nov., 2016.

Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... : »Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.« Jeg har altid ment, at dette særlige dokument

var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

Download (PDF, Unknown)

Hvorfor geopolitik fører til krig

– Og en sejr i Abuja, Afrika. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme

Webcast, 1. marts, 2018 (pdf, dansk, og video)

Er det virkelig OK med narkoepidemien, der i USA har ført til et fald i den generelle levetid; guvernør Bevin påpegede det faktum, at nogle af disse sataniske budskaber også er i teksterne i popmusikken, i filmene, i videospillene – bør vi tillade alt dette, og få vore samfund totalt ødelagt? Der er en virkning af alt dette på de kognitive evner! Hvis man ønsker Lyndon LaRouches Fire Love som den eneste løsning til at undgå systemets kollaps, jamen, især den fjerde lov kræver et forceret program for fusionskraft, for international rumforskning og rumrejser. Man kan ikke have folk med ødelagte hjerner, fordi de er afhængige af disse ting, og så få dem til at blive kreativ, produktiv arbejdskraft.

Så det er én og samme diskussion, vi har brug for – vi har brug for et Nyt Paradigme, og vi må have et uddannelsessystem, der understreger skønheden i klassisk kultur, der understreger karakterens skønhed som et udviklingsmål. Det var Wilhelm von Humboldts idé, som trods alt havde indflydelse på meget af undervisningssystemet i Europa og USA i det 19. århundrede, og det holdt sig endda til langt ind i det 20. århundrede, og han havde den idé, at formålet med uddannelse må være karakterens skønhed. Hvem taler om dette nu om stunder? Hvis man tager nogle af disse børn, der er afhængige af disse voldsvideospil,

eller endnu værre, der kigger på forfærdeligt materiale på Internettet, hvor der bruges tortur og sådanne ting, og som virkelig bliver ødelagt. Deres hjerner bliver fuldstændig ødelagt!

Eftersom guvernør Bevin har krævet en national debat om dette, og præsident Trump heldigvis også ønsker at tage dette spørgsmål op, mener jeg, vi må have en sådan debat, for det er efter min mening en integreret del af USA's tilslutning til det Nye Paradigme og den Nye Silkevej, for vi kan ikke have, at dette fortsætter.

Schiller Instituttet har i mange år bevist, at, med klassisk musik, med klassisk poesi, med Schiller, med Shakespeare, kan man transformere folk og få en æstetisk opdragelse, og det er præcis, hvad vi har brug for lige nu.

Download (PDF, Unknown)

Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen

Torsdag, 1. marts, 2018 – Den russiske præsident Putin leverede en meget fremsynet Tale til Nationen, eller tale om nationens tilstand, i går, hvor han talte til en fælles session i Ruslands føderale forsamling, de to lovgivende huse. Talens fulde tekst er udlagt på engelsk på Kremls website. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/56957>)

Putin dækkede i talen hele spektret af økonomi, sikkerhed og internationale emner.

Præsidenten lagde ud med sin økonomiske politik, der er centreret omkring at løfte den russiske befolknings vilkår således, at det muliggør dens fulde, kreative potentiale, og således også den russiske nations potentiale. Her følger nogle enkelte uddrag af nogle af højdepunkterne i Putins inspirerende tale:

»Som jeg tidligere har sagt, så bestemmes statens rolle og position i den moderne verden ikke kun eller i overvejende grad af naturlige resurser eller produktionskapaciteter; den afgørende rolle spilles af folket, så vel som også af vilkårene for hvert enkelt individs udvikling, selvhævdelse og kreativitet. Alting afhænger derfor af indsatsen for at sikre det russiske folk og garantere vore borgeres fremgang. Vi må opnå et afgørende gennembrud inden for dette område.«

Putin understregede, at »verden akkumulerer nu et enormt teknologisk potentiale, som gør det muligt at opnå et virkeligt gennembrud i forbedringen af folkets livskvalitet og moderniseringen af økonomien, infrastrukturen og statens styrelse og administration ... de næste par år vil være afgørende for landets fremtid. Jeg gentager; disse år vil blive afgørende ...«

Med en advarsel om, at en »teknologisk forsinkelse og afhængighed vil sige reduceret sikkerhed og reducerede økonomiske muligheder for landet og, sluttelig, tabet af landets suverænitet ... Som jeg har sagt, så vedrører forandringerne hele civilisationen, og den blotte skala af disse forandringer kræver en lige så magtfuld respons. Vi er rede til at yde en sådan respons. Vi er parat til et regulært gennembrud ...

I modsat fald bliver der ingen fremtid for os, for vore børn og for vort land. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen

erobrer eller ødelægger vort land. Nej, det er ikke faren. Hovedtruslen og vores hovedfjende er det faktum, at vi sakker bagud. Hvis det ikke lykkes os at vende denne tendens, vil vi sakke endnu længere bagud ... Vi må beherske den kreative evne og styrke udvikling, så ingen forhindringer står i vejen for, at vi kan bevæge os tillidsfuldt og uafhængigt fremad. Vi må selv eje vores fremtid.«

Han fremsatte krav om en halvering af de fattige fra 20 million til 10 million i løbet af de næste seks år, ved at tilbyde anstændige, velbetalte jobs og frigøre befolkningens kreative potentiale. Han fremsatte nødvendigheden af at forbedre livskvaliteten gennem en forbedret kapacitet i sundhedssektoren, boligsektoren, højere pensioner og en garanti for en høj livskvalitet for pensionister, samt en forøget forventet levealder på over 80 år.

Putin foreslog »at lancere et storskala, rumligt udviklingsprogram i Rusland, som ville omfatte at udvikle byer og andre lokalsamfund ved mindst en fordobling af udgifterne inden for dette område over de næste seks år ... En renovering af byerne bør støttes af introduktionen af den mest avancerede byggeteknologi og de mest avancerede byggematerialer, moderne arkitekturløsninger, digital teknologi til sociale tjenesteydelser, og sektorerne for transport og offentlige tjenesteydelser (dvs., vand, elektricitet mm.)...

Det er vigtigt, at udviklingen af byer bliver drivkraften i hele landet. Rusland er et land med et udstrakt territorium, og dets aktive, dynamiske liv kan ikke være koncentreret i et par metropoler. Store byer må distribuere deres energi og tjene som støtte for en afbalanceret, harmonisk, rumlig udvikling af hele Rusland.«

Om infrastruktur annoncerede Putin, at »broen til Krim vil åbne for biler om et par måneder og for tog næste år. Dette vil stimulere udviklingen af Krim og hele det russiske sortehavsområde.«

Og yderligere, »de næste seks år må vi næsten fordoble budgettet til vejbyggeri og vejreparationer i Rusland og bevilge mere en 11 billion rubler [\$198 billion]. Han nævnte også planer om at udvikle store, eurasiske transportkorridorer, inkl. en vej til bilkørsel, som vil blive en del af Europa-Asiatisk Stillehavsområde-korridoren, som allerede er ved at blive bygget i samarbejde med Kina og Kasakhstan.

»Gennemstrømningskapaciteten for Baikal-Amur-hovedlinjen og den Transsibiriske Jernbane [i den Eurasiske Landbro] vil vokse 1,5 gang, op til 180 million tons, på seks år«, sagde Putin. »Det vil tage syv dage for containere fra Vladivostok at nå Ruslands vestlige grænser ... Volumen af transitfragt på vore jernbaner må vokse med næsten fire gange. Det betyder, at Rusland vil blive en global leder inden for transitfragt mellem Europa og Asien.«

Med hensyn til fragt over vand, sagde Putin, at gennemstrømningen i de russiske havne er vokset til mere end 1 mia. ton for første gang i historien, i 2017: »Som I ser på disse grafer, så overgår dette det niveau, som Sovjetunionen opnåede, med mere end to tredjedele ... Vi må yderligere udvide denne kapacitet, inkl. ved at forøge kapaciteten af jernbaneforbindelsen til havne i Azov- og Sortehavsområdet 1,5 gang, til 131 mio. tons«, sagde han.

Putin nævnte også udvidelsen af den Nordlige Søvej og sagde, at, frem til 2025, vil fragttrafikken langs denne rute vokse ti gange, til 80 mio. tons. »Det er vores mål at gøre det til en virkelig global og konkurrencedygtig transportrute. Lad mig minde jer om, at den Nordlige Søvej blev mere aktivt brugt under sovjettiden, sammenlignet med, hvordan vi hidtil har brugt den. Vi vil afgjort udvikle denne rute og nå nye horisonter. Det er jeg ikke i tvivl om.«

Den russiske præsident talte også længe om udviklingen af Ruslands Fjernøsten.

Tiden er inde til at fjerne fattigdom og give vore børn en fremtid

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag anfører *New York Times* den flok hyæner i det vestlige pressekorps, som misbilliger den kinesiske beslutning om at fjerne tidsbegrænsning for deres præsidenter og vicepræsidenter. »Xi sætter Kina på kollisionskurs med historien«, hylér *Times'* overskrift og citerer ingen anden en taberen Hillary Clinton, der udtalte, at Kina er på »en taberkurs og forsøger at opretholde et regeringssystem, der ikke kan overleve i den moderne verden«.

Kesha Rogers, den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (9. Kongresdistrikt), og som støttes af LaRouche Politiske Aktionskomite, responderede til dette hysteri imod Kina ved at minde vore borgere om Martin Luther Kings ord (som, ulig Hillary, var *kvalificeret* til at være præsident), der sagde: »Tiden er inde for os at blive civiliserede ved totalt, direkte og omgående at afskaffe fattigdom.« Det er selvfølgelig det, Kina er ved at opnå, både for sine egne borgere (frem til år 2020) og for verden, gennem sit historiske Bælte & Vej Initiativ. Hvilken nation eksemplificerer den »civiliserede verden« i dag?

Global Times, det Kinesiske Kommunistpartis avis, skriver i dag, at »de vestlige medier begyndte at tale dårligt om Kina på deres sædvanlige og forskellige måder« efter meddelelsen om, at Kina ville afslutte begrænsede embedsperioder. »Den vigtigste grund til alt dette«, fortsætter lederartiklen, »er, at Kinas fremvækst har nået et afgørende punkt, hvor nogle

vesterlændinge rent psykologisk ikke kan holde det ud længere. De ønsker at se en ulykke ramme landet. Selv, hvis det skulle skade deres egne interesser, så er de villige til først at se Kina smuldre«. De skriver fortsat, »I årenes løb er både Kinas Kommunistiske Partis Centralkomitees myndighed og vort kinesiske samfunds fremgang vokset. Centralkomiteens myndighed er den mest fremragende del af Kinas konkurrencedygtighed. Den er kilden til landets effektivitet og evne til at mobilisere folk og foretage tilpasninger. Det er den ting, som den omgivende verden mest misunder Kina, og det er målet for vestlig, antikinesisk retorik.«

Mange i Vesten responderer, at, på trods af det store fremskridt i Kina, er det kinesiske folk ikke frit, har ikke basale menneskerettigheder, som om retten til et anstændigt levebrød, frihed fra fattigdom og frihed til at bidrage til nationens og menneskehedens fremtid, ikke skulle være den mest fundamentale af menneskerettighederne.

Men vi må også stille spørgsmålet, hvad er tilstanden for menneskerettighederne i USA? Hvad gør man mod vore børn, af hvilke millioner er blevet nægtet ethvert håb om en produktiv fremtid, og som i stedet tilbydes »friheden« til at tage narkotiske stoffer, til at blive »underholdt« af film og videospil og popmusik, der lærer dem at umenneskeliggøre deres medmennesker gennem vold og pornografi, og som nægtes enhver uddannelse med hensyn til den klassiske, vestlige kulturs skønhed, for slet ikke at tale om den klassiske kinesiske kulturs skønhed, eller skønheden i nogen af de andre, store kulturer i menneskets historie? Der bør ikke herske tvivl om, hvorfor hundredevis af vore børn bliver forvandlet til mordere. Der bør heller ikke herske nogen tvivl om, at hele økonomien og hele kulturen må transformeres for at denne rædsel skal stoppe, og for at verden kan gå ind i et nyt paradigme, baseret på menneskeligt fremskridt og menneskelig værdighed.

Præsident Trump vækkede et håb i det amerikanske folk, hvor

han lovede at genopbygge nationens industrielle grundlag og den kollapsende infrastruktur, at afslutte narkosvøben, mindede folk om Alexander Hamiltons »Amerikanske System« og lovede at afslutte den nytteløse og farlige konfrontation med Rusland og Kina. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i et halvt århundrede, alt imens det politiske lederskab har været i færd med at transformere nationen til en postindustriell skrotbunke og en permanent krigsmaskine på vegne af Det britiske Imperium.

Håbet om at genoprette Amerikas storhed må nu fuldbyrdes på den eneste, mulige måde – ikke stykkevist, ikke med små skridt, men gennem den fulde og hele genindførelse af det Amerikanske System gennem LaRouches program, og ved fuldt og helt at vedtage den Nye Silkevejsånd, som Kinas Bælte & Vej har lanceret. Det er, hvad et civiliseret samfund må gøre.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping møder børn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag under velkomstceremonier uden for Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (WH Photo Shealah Craighead)

**Vil italiensk valg og muligt
SPD-nej
til stor koalition i Tyskland
starte
finanskaos på søndag?**

Politisk Orientering 1.

marts. 2018

v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

Hvad er geopolitik? Første del: Historie.

LaRouche PAC's Undervisningsserie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme?«, Lektion 2, 17. feb. 2018

Der var de fortsatte provokationer i Mellemøsten, provokationer i Asien, Koreakrigen, Vietnamkrigen – dette var geopolitik med det formål at bevare Det britiske Imperium. Og desværre, med mordet på Kennedy, blev USA en partner i det, man kunne kalde et »anglo-amerikansk geopolitisk imperium«.

Og hvad gik politikerne ud på? Frihandel, neoliberal økonomi, nedskæringspolitik. Svækkelse af regeringer, svækkelse af ideen om national suverænitæt og etablering af institutioner som den Europæiske Union, der ønsker ikkevalgte bureaukrater til at bestemme politikker for det, der plejede at være nationalstater.

Det så ud, som om alt dette kunne ændre sig i 1989, med den kommunistiske verdens fald, med det østtyske regimes kollaps og Berlinmurens fald. På dette tidspunkt inter文enerede LaRouche-organisationen meget direkte, for et alternativ til geopolitik. Lyndon LaRouche var blevet fængslet af George Bush, med assistance fra den daværende vicesstatsanklager i Boston, Robert Mueller. Men Helga Zepp-LaRouche anførte kampen for det, vi dengang kaldte den Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien, og dernæst, så tidligt som i slutningen af 1990,

det, der blev kaldt den »Nye Silkevej« eller den Eurasiske Landbro, som et middel til at bringe nationer sammen og overvinde disse kunstige opdelinger, skabt af Det britiske Imperium.

Download (PDF, Unknown)

Masseskyderier: Et spejl af nationens moralske pessimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. feb., 2018 – Hvad var det, præsident Trump lovede, havde til hensigt, blev valgt til at vende omkring? Sammenbruddet af den vindende optimisme, industriel formåen, Amerikas produktive ånd? Lad os holde op med at anstifte krige, sagde han, og i stedet genopbygge vores nation, industri, infrastruktur, økonomi og »sætte fodaftryk i fjerne verdener«. Hans mål, hvad enten han præcist kaldte det dette eller ej, var at afslutte den intensiverende pessimisme i et Amerika, der engang anførte mennesket ud i rummet.

På grund af disse hans hensigter blev præsidenten selv målskive for dem, der vil have et Amerika-altid-i-krig, et Amerika igen i stormagtskonfrontation med Kina og Rusland snarere end i stormagtssamarbejde om fred og økonomisk fremskridt.

For de neokonservative, der steg til vejrs under Bush' og Obamas præsidentskaber, og for ulykkelige millioner af amerikanere, er USA blevet en nation, for hvem »at vinde« blot betyder at være den bedste til at identificere fjendtlige »regimer«, »stammer« eller folkeslag og slå dem ihjel, sammen med denne eller hin terrorgruppe, som disse krige afføder.

I forløbet med denne identifikation – eller skabelse – af modstandere og med forberedelser til at dræbe dem, tilskriver både neokonservative og liberale etableringer disse »modstandere« deres egen adfærd – »spejlfælden«. Den nylige, forbløffende rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier (CSIS), der erklærede, at Kina er ved at forberede førsteangreb med krydsermissiler mod Washington og mord på amerikanske ledere samtidig med, at de invaderer Taiwan, er typisk for det »nye koldkrigshysteri«. Kinas meget lange historie fremviser ingen sådanne handlinger; USA's seneste 50 år er fuld af dem, og disse handlinger er endda mangedoblet i de seneste 20 år. Kinas *Global Times* gav et korrekt svar på denne CSIS-uhyrlighed ved at give det betegnelsen, »USA skræmt af sit eget spejlbillede«.

Masseskyderier, hvor amerikanerne selv skyder amerikanere, afspejler denne kulturelle og moralske pessimisme.

Amerikanere bør blive skræmt af synet af masseskyderne i spejlet: hvor de ser sig selv som snigskytter og specialstyrker og gør det af med fantasifjender, og altid med selvmord som det ultimative mål. Alle med undtagelse af et enkelt af de 25 værste masseskyderier i Amerikas historie har fundet sted siden 1980. I 1950'erne og 1960'erne – hvor våbenlovene ikke var reformeret, men hvor der var en stærk tiltrækning mod videnskabelig og økonomisk optimisme og en nation, der eksporterede kernekraft og havde rummet i sigte – var der kun seks af disse offentlige skudepisoder på 20 år.

I 1999, da »Columbine-massakren« fandt sted (på trods af et nationalt forbud mod angrebsvåben), skrev stiftende redaktør

af *EIR* Lyndon LaRouche, at Littleton, Colorado, havde oplevet »et varsel for vor tid ... Hvordan bærer man sig ad med at korrumpere uskyldige børn til at blive psykotisklignende mordere? Det hurtige svar på dette spørgsmål er: Umenneskeliggør billedet af mennesket ... Det er ikke en oversimplificering at sige, at, når først dette første skridt, umenneskeliggørelse af billedet af mennesket, er opnået, så har man etableret det aksiomatiske grundlag for at gøre krig og myrderi til en blot og bart barnlig leg ... «

Og hvordan genopretter man nu billedet af mennesket i universet, og af en nation, der hjælper andre nationer i udviklingen af »menneskehedens fælles mål«? »At vinde« vil faktisk sige »win-win«. At forpligte sig over for Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i samarbejde med Kina og 60 andre nationer. Genoptag udforskningen af rummet, som i Apollo-projektet, sammen med de andre rumfartsnationer. Få Amerikas økonomi op at stå, før den rammes af endnu et finanskarak, ved at gennemføre Glass-Steagall på Wall Street og skabe kredit til udvikling, ligesom Alexander Hamilton gjorde det.

Men de 50 år, der er gået, siden præsident Kennedy blev myrdet, har været et voksende mareridt for Amerika. At vende tilbage til, hvad det vil sige at være menneskelig – det virkelige emne for LaRouches refleksion fra 1999 over Columbine – er det fundamentale spørgsmål.

Foto: Præsident Donald J. Trump mødes med folkevalgte fra delstater og lokalsamfund, for at diskutere sikkerhed i skolerne. 22. feb., 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)